

»...JEG BEDER AF HELE MIT HJERTE TIL GUD OM AT JØDERNE MÅ BLIVE FRELST« (Rom. 10,1)

ISRAEL .dk

Gud rører (stadig) på sig

 Bodil Skjøtt,
generalsekretær i Israelsmissionen

350 kristne ledere fra 68 lande var i slutningen af juni måned samlet i Bangalore i Indien for at snakke om den globale kirkes udfordringer netop nu. Bodil Skjøtt, generalsekretær i Israelsmissionen, var med.

fine ord skal blive til handlinger, før de gør en forskel. Konferencen i Bangalore skulle fastholde en forpligtelse. Men det skulle også lede til nye initiativer, nye netværk og samarbejde omkring mission i en verden, der er brudt og har behov for evangeliets genoprettende kraft. Som en, der havde det privilegium at være med, kan jeg sige, at mødet blev til nye partnerskaber omkring mission og ja, Gud er stadigvæk »on the move«. I Cape Town i 2010 var 198 lande repræsenteret blandt de godt 4000 deltagere. Denne gang var 68 lande repræsenteret blandt de godt 350 deltagere. Jeg var med som den eneste fra Danmark. Ikke fordi jeg var dansker, men fordi Lausanne jødemissions-netværk, LCJE, havde tre pladser, hvoraf jeg fik den ene.

Kristne fra hele verden mødte hinanden i Bangalore, Indien, til en opfølgning på Cape Town Kongressen i 2010. Netop disse møder mellem mennesker fremhæves af Bodil Skjøtt som noget af det mest spændende ved konferencen.

Ved den afsluttende gudstjeneste ved Lausanne-bevægelsens Cape Town 2010 kongres lød det: »Kun Gud ved, hvilket eftermæle denne kongres får. Men vores vision og håb har været dette, at (1) bekræfte sandheden i evangeliet om Jesus Kristus som eneste vej til frelse; (2) identificere de udfordringer vi som kirke må forholde os til det næste årti; (3) skabe brugbare og frugtbare venskaber og partnerskaber for samarbejde om mission og (4) iværksætte nye missionsinitiativer så vi gør mere end blot opretholder, hvad vi allerede er i gang med.«

Fra ord til handling

Vi mødtes i Cape Town i 2010 under overskriften »God is on the move« (Gud rører på sig). Fra 17.-22. juni i år var 350 kristne ledere fra hele verden samlet i Bangalore i Indien for at finde ud af om Gud - stadigvæk - var »on the move« og følge op på den missionserklæring, som udkom i kølvandet af Cape Town. Cape Town-Erklæringen blev hurtigt oversat til en række sprog, herunder også dansk, og alle har talt om dokumentet som et vigtigt og meget konkret udtryk for de udfordringer, vi som kirke står overfor. Men dokumenter og

Deres hus blev overmalet med anti-zionistiske slogans på grund af deres forbindelse med Israel, og de måtte flygte fra Iran.

Mødet med »familien«

Der er mange indtryk og mange højdepunkter efter en uge i selskab med 350 kristne ledere fra hele verden samlet om Guds mission. Men jeg er ikke i tvivl om, hvad jeg først og fremmest tager med mig. Som i Cape Town blev de to første timer hver dag brugt på lovsang, bøn og bibelstudie i små grupper på seks personer, som kom til at udgøre ens »familie« under konferencen.

Vidnesbyrdet

Derfor fik jeg lært James fra Bangladesh at kende. Han er præst i en lille menighed og arbejder med at uddanne og udruste evangelister. Selv er han vokset op på børnehjem - noget, som han ser som sit

held, »for det var her, jeg mødte evangeliet«. Kristne i Bangladesh udgør mindre end 1 % af den samlede befolkning - et tal, der kan sammenlignes med tallet på Jesus-troede jøder i Israel. Selv om messianske jøder i Israel også mærker, at de er en minoritet, kan det ikke sammenlignes med, hvad kristne i Bangladesh oplever. Hærværk, chikaner og direkte overgreb fra islamistiske fundamentalister hører med til hverdagen. Men det, jeg kommer til at huske James for, er en dyb overbevisning om evangeliets sandhed, en tillid til Gud og en vished om, at fremtiden tilhører dem, der bekender sig til hans søn. Mit møde med James, som for øvrigt også var den eneste fra sit land, understregede den første af de fire visioner fra Cape Town: at bekræfte sandheden i evangeliet om Jesus Kristus som eneste vej til frelse. Den blev bevidnet af en lille, sagtmødig og lidt genert evangelist fra Bangladesh, hvor evangeliets kraft dagligt synes at blive modsagt af islamiske fundamentalister.

Vi er alle præster

David, som egentlig er kineser, men nu bosiddende på Filippinerne, hvortil hans familie flyg-

tede i 1930'erne under krigen med Japan, arbejder blandt de mange filippinske diaspora-samfund, som findes verden over. Alene i Israel er der omkring 75.000 filippinere, der arbejder inden for socialforsorgen. Mange af dem er kristne. »Tænk hvis vi kunne give dem redskaber til at dele evangeliet med dem, de arbejder for« var Davids drøm og vision. Davids far og bedstefar havde været præster, og selv har han sin doktorgrad fra Fuller Theological Seminary i USA, men hans vision er at uddanne evangelister og få os til at se, at vi alle er præster. David har tydeligvis mere sans for cellegrupper end kirkedannelse.

Myndighederne kan godt både standse os og fængsle os, men de kan ikke standse evangeliet eller forhindre, at mennesker kommer til tro.

Præst for 32 menigheder

Daniel fra Beijing var også i min gruppe. Han blev kristen for 18 år siden, fordi en amerikansk studerende på universitet i Beijing fortalte om sin tro. Nu er Daniel præst for 32 husmenigheder i Kina. En del af de 18 år som kristen har han tilbragt i både husarest og fængsel. Han var blandt de omkring 200 kinesere, som skulle have været med i Cape Town, men ikke fik udrejsetilladelse. Til det var hans kommentar bl.a.: »Myndighederne kan godt både standse os og fængsle os, men de kan ikke standse evangeliet eller forhindre, at mennesker kommer til tro. Selv om vi ikke fik lov at rejse ud, var det en stor opmuntring, at vi blev inviteret og dermed anerkendt.«

Iranske menigheder i Tyrkiet

Så var der Reza, som oprindeligt er fra Iran, men nu bosiddende i London, hvorfra han bl.a. arbejder med iranske menigheder i Tyrkiet. Rezas vej til tro på Jesus og evangeliets sandhed er igen en fantastisk understregning af, at »God is on the move«. Reza er fra

(fortsætter side 3)

israelsmissionen

EVANGELIET
TIL DET JØDISKE FOLK
SIDEN 1885

2013
AUGUST

GENERALSEKRETÆRENS KLUMME:

Synligt, muligt og nødvendigt partnerskab

Bodil F. Skjøtt

Den sidste uge i maj måned var jeg i Basel på en international konference arrangeret for ledere af organisationer, som alle arbejder med jødemission.

De knapt 40 deltagere kom fra fire forskellige kontinenter og repræsenterede 21 forskellige organisationer, som alle er med i det netværk, LCJE udgør (Lausanne Consultation for Jewish Evangelism).

Konferencen blev afholdt på Sct. Chrischona, en bibel- og missionskole, som ligger lige hvor Schweiz, Tyskland og Frankrig støder sammen. Smukkere bliver det ikke, og næsten heller ikke mere historisk. Folk med tilknytning til stedet tæller Biskop Gobat,

nummer to i rækken af protestantiske biskopper i Jerusalem, og Konrad Schick, arkitekten bag Mea Shearim i Jerusalem og ham, der har lavet de mange modeller af Jerusalem, som historikere og arkæologer stadig støtter sig til.

Så rammerne for konferencen gav

Hvordan navigerer vi i et foranderligt landskab med et stadig relevant og uforanderligt budskab om, at Jesus er jødernes Messias og verdens frelser?

perspektiv til arbejdet, og programmet gav indhold og inspiration. Et fokusområde var »Den sociale og politiske kontekst« for jødemission. I missionsarbejde må vi reagere - mere end agere. Nazisternes jødeudryddelser under 2. Verdenskrig og Berlin-murens fald har i den grad bestemt præmisserne for kirkens missionsarbejde i forhold til det jødiske folk i Europa de sidste årtier, og det må vi forholde os til. Det samme

gør den stigende antisemitiske retorik i dag. Hvordan navigerer vi i et foranderligt landskab med et stadig relevant og uforanderligt budskab om, at Jesus er jødernes Messias og verdens frelser? Når de ydre omstændigheder for mission ændrer sig, er der noget, der ikke længere er relevant, men andet, der så netop bliver muligt. Det er det sidste, vi skal få øje på.

Et andet stort emne på konferencen var, hvad ord som »kristen zionisme« og »erstatningsteologi« dækker over. Det kommer meget an på, hvem der bruger disse ord, og det blev også tydeligt, hvor forskelligt det er, om man taler med amerikanske kristne, eller om samtalen foregår i en europæisk kontekst. Et ord kan i én kontekst være positivt, men i en anden blive opfattet som et skældsord. Det var en god påmindelse om, at vi skal være varsomme med at sætte etiketter på hinanden. Derved lukker vi let af for samtalen. Vi skal turde spørge ind til, hvad den anden mener, og vi skal passe på ikke at kæmpe så hårdt mod en etikette, andre vil sætte på os, at vi mister vores identitet. Læs mere om dette i

artiklen på side 5 her i avisen, som er en let bearbejdet udgave af Kai Kjær-Hansens indlæg på konferencen.

Det, som jeg også tager med, er noget, som blev tydeligt den sidste aften. Her var der mulighed for at fortælle, hvad man især tog med sig fra konferencen. Jeg husker særligt Daniels kommentar. Han gav udtryk for, hvor meget fællesskabet med andre, der arbejder med det samme, som han selv gør, havde betydet for ham. Han kommer fra Canada, hvor han er leder og eneste medarbejder i sin organisation. Og han er ikke den eneste. Andre kom fra organisationer, hvor de bare er to eller tre medarbejdere. I Israelsmissionen er vi også »kun« to medarbejdere

Fællesskabet med andre, der arbejder med det samme, som en selv, betyder meget!

på sekretariatet. For nok er jødemission den ældste mission, og Paulus taler om, at »evangeliet er for jøde først«. Men Israelsmission er hverken i Danmark eller andre steder en stor mission. Derfor er det godt med et synligt og konkret udtryk for, at vi er flere, og at mission har at gøre med fællesskab og partnerskab.

40 deltagere fra fire kontinenter repræsenterede 21 forskellige organisationer, som hver i sær arbejder med jødemission. De var samlet lidt uden for Basel i Schweiz for bl.a. opmuntre hinanden i arbejdet, som ofte er en ensom affære.

ANDAGT: Hvad må det koste?

I den sidste del af det 19. århundrede var der en ung mand, som opfandt en af de første barberkrabere, som var mere sikker at bruge end den traditionelle ragekniv. Han havde ingen erfaring med markedsføring, så han op søgte en ekspert inden for området. Eksperten spurgte ham, hvor meget det kostede at fremstille skraberen. »Cirka tre kroner stykket«, svarede den unge mand. »Så tager vi 30 kroner for den«, sagde eksperten i marketing. Den unge opfinder blev chokeret. »30 kroner?! Det er jo en formue! Ingen vil købe den«. Manden svarede: »Jo, de vil købe den. Men hvis den

Vi bliver nødt til at være ærlige ...

kun kostede 10 kroner, og de skar sig selv første gang, de brugte den, ville de smide den væk og gå tilbage til ragekniven. Hvis de i stedet køber den for 30 kroner og skærer sig, så vil de beholde den og forsøge igen«.

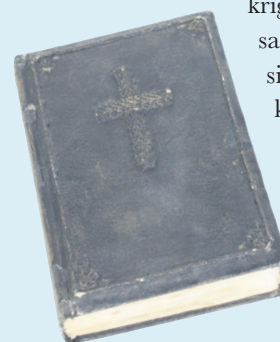
Når ting ingenting koster, er de meget lidt værd i vores øjne. Præsenterer vi evangeliet om Jesus til

mennesker som ren og skær vinding uden omkostninger? Hvis vi gør det, risikerer vi at bringe dem i den farlige situation, at de beslutter sig for at smide det hele væk første gang, de oplever modgang i troen. Vi bliver nødt til at være ærlige og fortælle, at den gave, Gud tilbyder os gratis, faktisk vil koste dem alt.

Det samme princip er gældende for os, som tror. Tænk vi nogen gange, at det hele ville blive lettere, hvis vi forlod troen og vendte tilbage til det gamle liv? Måske vi da skal overveje, om vi virkelig har givet afkald på alt vores eget for at følge efter Jesus.

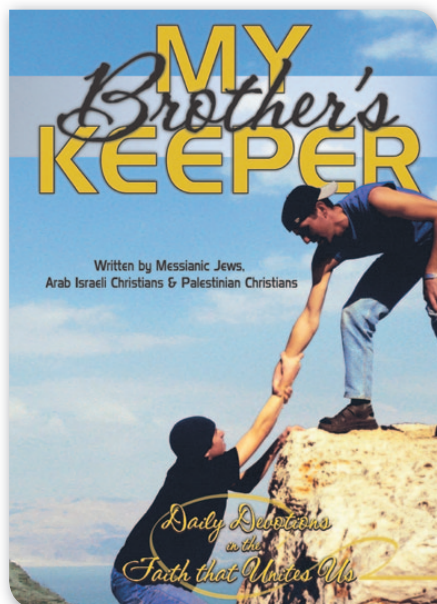

Store skarer fulgtes med Jesus, og han vendte sig om og sagde til dem: »Hvis nogen kommer til mig og ikke hader sin far og mor, hustru og børn, brødre og søstre, ja, sit eget liv, kan han ikke være min discipel. Den, der ikke bærer sit kors og går i mit spor, kan ikke være min discipel. Hvis en af jer vil bygge et tårn, sætter han sig så ikke først ned og beregner udgifterne for at se, om han har råd til at gøre det færdigt? - for at man ikke skal se ham lægge en sokkel uden at kunne fuldføre det, så alle giver sig til at håne ham og siger: Den mand begyndte at bygge, men kunne ikke fuldføre det! Eller hvilken konge vil drage i

krig mod en anden konge uden først at have sat sig ned for at overveje, om han med ti tusind mand er stærk nok til at møde ham, der kommer imod ham med tyve tusind? Hvis ikke, sender han udsendinge for at forhøre sig om fredsbetingelserne, mens den anden endnu er langt borte. Sådan kan ingen af jer være min discipel uden at give afkald på alt sit eget.

(Lukas 14,25-33)

Andagtsstykket er oversat fra bogen »My brother's keeper«, som er en fælles udgivelse fra hhv. Det Israelske, Palæstinensiske og Israelsk-Arabiske Bibelselskab. Sammen kalder de sig »Bible Land Team«. Stykkerne er skrevet af de tre forskellige befolkningsgrupper: israelere, palæstinensere og israelsk-arabere, men der står ikke navne ved de enkelte stykker, så man ved ikke, hvem der har skrevet hvad. Bogen er udgivet for at vise, at troende fra disse tre befolkningsgrupper er fælles om troen på Jesus - og at de på trods af andre forskelle kan være med til at opbygge hinanden i denne tro. Bogen kan bestilles på biblesocietyinrael.com og koster ca. 100 kr.

Hvis du ikke længere ønsker at modtage avisen, så send en mail til: kontor@israel.dk

Sekretariatet

Den Danske Israelsmission
TORVET • Katrinebjergvej 75,
8200 Aarhus N
Tlf. 7356 1270 • kontor@israel.dk

Girokonto 305-4500
Bankkonto: Reg. nr. 9743
konto nr. 0003054500
Hjemmeside: www.israel.dk

Ansatte
Generalsekretær Bodil F. Skjøtt
Kommunikationssekretær
Arne H. Pedersen
Musalaha-koordinator Simon Krüger
Kommunikationsmedarbejder
Dinna Bjerrum Swartz

Kontaktoplysninger på den enkelte ansatte og
landsstyremedlemmer kan findes på vores
hjemmeside: israel.dk

Ungdomssekretær - se side 8

Landsstyret

Formand Teol. dr. Kai Kjær-Hansen
FU-medlem Redaktionel medarbejder
IMT Jørgen Hedager Nielsen
Familiebehandler Merete Pihl Konrad
Administrator og præst Sten Nielsen
Sognepræst Heinrich W. Pedersen
Forhæverende leder af DMR-U Uffe Torm
Sekretariatsleder i KFS Lars Bjerregaard
Pedersen
Tverkkulturel konsulent i IM Krista Bellows

KOLOFON

Gud rører (stadig) på sig *(fortsat fra forsiden)*

Alle pauser blev udnyttet til at netværke og snakke. Til højre ses Lausannes afgående leder Doug Birdsall.

en velstående muslimsk familie, som inden revolutionen var engageret i landbrugsproduktion. Derfor var han allerede i 1960'erne på studieophold i Israel. Da revolutionen kom i 1977, mistede familien hele deres forretning. Deres hus blev overmalet med anti-zionistiske slogans på grund

af deres forbindelser med Israel, og de måtte flygte fra Iran. Inden da havde Reza diskuteret tro med sin kristne tennispartner og også læst Det Nye Testamente, »så jeg kunne imødegå hans argumenter. Men jeg blev overbevist om evangeliets sandhed. Jesus mødte mig meget konkret. Men hvad

skulle jeg gøre ved det. Jeg var jo muslim!«.

Gud har siden vist Reza, hvad han »skulle gøre ved det«. Han har i dag kontakt med mere end 30 iranske husmenigheder i Tyrkiet. Foruden iranere kommer der også afghanere, kurdere og tyrkere i menighederne. Selv kan Reza ikke længere rejse ind i Iran, skønt han har fået et engelsk pas. For nogle år siden blev der nemlig udstedt en »fatwa« over ham.

Guds kirke er mangfoldig

At læse Apostlenes Gerninger med disse mennesker, med deres øjne på teksten og deres erfaringer som kommentar til teksten blev en meget konkret understregning af de udfordringer, men også muligheder, den globale kirke har lige

netop nu. Og det blev til nye venskaber og partnerskaber for mig selv og den del af Guds mission, som vi i Israelsmissionen er med i. Guds kirke er i sandhed mangfoldig. Den består af jøder og ikke-jøder, af iranere og kinesere, koreanere og amerikanere. Den består af dem, der ikke kan huske, at deres familie ikke har været kristne og af dem, som er de første i deres familie til at bekende troen på Jesus og som på grund af den bekendelse har mistet både land og familie og risikerer selv at miste livet.

En nødvendig del af Guds mission

Israelsmission er en del af Guds mission og en del af det, Gud gør lige nu gennem sin kirke og de ini-

tiativer og partnerskaber, som blev dannet under mødet i Bangalore. Blandt de ca. 350 deltagere var der - som en understregning af, at Gud er »on the move« også når det gælder Israelsmission - mindst syv Jesus-troende jøder. Procentvis er det rigtigt mange og en understregning af, at Israelsmission er en del af verdensmission, og at Guds kirke består af jøder og ikke-jøder. Ved at være med siger vi også, at vi hverken kan eller vil isolere os som Israelsmission. Vi har brug for at finde vores plads i hele Guds mission, og Israelsmission er ikke et supplement til, men en nødvendig del af Guds mission til verden.

»Vi er blevet bedre teologer!«

Jakob Wilms Nielsen, præst i Den Danske Kirke og teologisk medarbejder ved Caspari Center

Caspari Centerets bibliotek og klasselokaler var mere optaget end normalt i løbet af april måned i år. Femten teologistuderende fra Norge var på besøg og deltog i det andet i rækken af teologiske kurser, Caspari har udbudt i samarbejde med Menighedsfakultetet i Oslo.

Det er en del af min ansættelse på Caspari Centeret at planlægge den type undervisningsforløb for udenlandske studerende, og jeg oplever, at Caspari virkelig har nogle unikke kompetencer at byde ind med - også når det gælder uddannelse af teologer uden for Israel. Det kan naturligvis synes lidt underligt, at norske teologistude-

rende tager til Israel for at blive undervist af to danskere (Morten Hørning fra Menighedsfakultetet i Aarhus stod for det meste af guidningen i ekskursionsugen), men vi kan jo håbe på, at også danske teologistuderende får øjnene op for, hvor meget et studie i kontekst kan berige forståelsen af Bibelen.

Luften var i løbet af måneden tyk af diskussioner om de kristne teksters oprindelige jødiske baggrund, nutidige politiske dilemmaer, de messianske jøders teologi, de palæstinensiske kristnes vilkår og meget mere.

De studerende tog kurset som en del af deres kandidatstudier i teologi i Norge, men programmet

i sig selv var planlagt og gennemført af Caspari Centeret.

I løbet af opholdet blev der undervist i den historiske, geografiske og kulturelle baggrund for hhv. Det Nye og Det Gamle Testamente, afbrudt af ekskursioner og »on site-undervisning«.

Målet var at kaste lys over forbindelsen mellem de to »testamenter« og at vise, i hvor høj grad studier i det første århundredes jødedom kan øge dybden i vores forståelse af de nytestamentlige skrifter og dermed være med til at afsløre kristen antisemitisme som en åbenlys selvmodsigelse.

Udover fordelene ved at studere bibelen i den oprindelige sammenhæng blev de studerende også

... vi kan jo håbe på, at også danske teologistuderende får øjnene op for, hvor meget et studie i kontekst kan berige forståelsen af Bibelen.

eksponeret for de messianske jøder og deres vilkår, bl.a. gennem besøg i en messiansk menighed, gennem foredrag med Richard Harvey om messiansk-jødisk teologi og sidst men ikke mindst gennem deltagelse i et messiansk-jødisk sabbatsmåltid.

På ekskursionsugen underviste Morten Hørning fra Menighedsfakultetet i Aarhus de norske teologistuderende »on site«.

ARBEJDET

Udsendinge

Jaffo

Lisbeth og Christian Rasmussen
Immanuel Church
Rehov Be'er Hofman 15,
P.O. Box 1783
Tel Aviv 61016
Israel
Tlf.: +972 3 682 0654
E-mail: rasmussen@israel.dk

Jerusalem

Jakob Wilms Nielsen
Den Danske Kirke
Bar Kockba Street 91/5
IL-Jerusalem 97892
Tlf. +972 77 5324 254
E-mail: jakobwn@israel.dk

Volontørkoordinator i Israel

Lise Bach Nielsen
E-mail: lisebn@israel.dk

Volontører i Jaffo

Mette og Martin Hornstrup

Volontør i Jerusalem

Anne-Sofie Ingemann Højegaard

Avisen

Evangeliet og den jødiske verden

Oplag: 5.000 • ISSN 0907-2314
Eftertryk tilladt ved kildeangivelse

Redaktion

Bodil F. Skjøtt
Arne H. Pedersen (ansv.)
Mette Hornstrup
Poul Kristensen

Adresseændring meddeles til Post Danmarks lokale postkontor, hvor efter Israelsmissionens Avis automatisk bliver sendt til den nye adresse i Danmark. Ved flytning til udlandet, Færøerne og Grønland meddeles flytning til Israelsmissionen.

Layout: Videbæk Bogtrykkeri A/S
Mette Kousgaard Christensen

Tryk: Vestjysk Rotation A/S

Arne H. Pedersen,
kommunikationssekretær

Når den gode stemning ikke er nok

insisterer på, at hvis Jesus ikke er jødernes Messias - så er han heller ikke Kristus for os. Vi vil mission, fordi vi fastholder med apostlen Peter, at der ikke findes noget andet navn under himlen, som mennesker kan blive frelst ved - heller ikke for jøder.

Opfordring til at læse NT

Men det lader til, at både Jesus og det Nye Testamente er blevet - om ikke *kosher* - så i hvert fald socialt acceptabelt. Fx lød det således forleden i en kronik bragt i »Jerusalem Post«, et af Israels største dagblade: »Hvorfor frygte kirken? Hvis jøder kendte kristendommen bedre, ville vi vide, at der er meget lidt at frygte, men meget at respektere. Hvor mange jøder ved, hvad der er godt og værd at overveje i Det Nye Testaments historier om Jesus? Der er mere end fire milliarder kristne i verden i dag. Hvad får så mange til at følge denne tro? At svare på disse spørgsmål leder sjældent til omvendelse, men det vil måske føre til større respekt.«

En mere direkte opfordring til at læse det Nye Testamente skal man lede længe efter, og det giver bestemt grund til glæde, at der lyder sådanne opfordringer i den offentlige presse. Men hvis opfordringen kommer på baggrund af, at kirken og det kristne vidnesbyrd er blevet »ufarligt« i den forstand, at det er renset for enhver form for stillingtagen til, hvem Jesus er, eller hvis det kommer på baggrund af, at kirken ikke længere mener, at den har et budskab til det jødiske folk, så er der snarere grund til selvransagelse end glæde.

Men er mission da virkelig så ødelæggende for den gode stemning, der er skabt mellem jøder og kristne?

Vi tror på, Jesus kommer igen. Netop derfor er vi i Israelsmissionen optaget af at fortælle det jødiske folk om, at Messias faktisk har været her én gang. Netop derfor er vi optaget af *mission*.

Den kristne kirkes historie med det jødiske folk er plettet af ugeringer og forsyndelser. Allerede fra det 3. århundrede var kirken præget af både anti-semitisk og anti-judaistisk teologi og praksis, hvilket har medført et anstrengt forhold de to parter imellem.

De sidste 40-50 år er dette anstrengte forhold på flere måder blevet blødt op - ikke mindst på baggrund af *Nostra Aetate*, en erklæring fra den katolske kirke formuleret i 1965. Erklæringen har i praksis medført, at den katolske kirke har erstattet *mission* med *dialog*, når det kommer til det jødiske folk, og i dag findes der ingen katolsk organisation, som arbejder med jødemission.

Ødelægger mission den gode stemning?

Men er *mission* da virkelig så ødelæggende for den gode stemning, der er skabt mellem jøder og kristne? Og hvis det er, skal vi så lade være for ikke at ødelægge det gode forhold? Dette er gode og relevante spørgsmål, som vi i Israelsmissionen har tæt inde på livet i vores arbejde.

På den ene side ønsker vi at skabe en større forståelse for kristendommens jødiske rødder, så vi som kirke får en erkendelse af, at vores historie grundlæggende er *jødisk*. Der ligger en forståelsesnøgle til den kristne tro i jødedommen, som er *nodvendig*, hvis vi vil forstå dybden af evangeliet. På den anden side vil vi også fortælle om Jesus. Det vil vi, fordi vi

Hvis jøder kendte kristendommen bedre, ville vi vide, at der er meget lidt at frygte, men meget at respektere.

Ikke to veje, men én

I slutningen af juni måned mødtes Pave Francis med ledere fra det internationale jødiske samfund, hvor han understregede kristendommens jødiske rødder, og at ingen sand kristen kan være antisemit på grund af netop disse rødder. Desværre brugte paven også mødet til at understrege, at mission til det jødiske folk ikke er en del af den katolske kirkes dagsorden. Men det er et misforstået hensyn. For vel har den katolske Biskop Walter Kasper ret, når han hævder, at vi ikke kan tale om mission til det jødiske folk på samme måde, som vi taler om mission til hedninger. Men når han hævder, at jøder blot skal »følge deres egen samvittighed og tro på Guds løfter til dem, som de forstår dem i deres religiøse tradition« for at blive frelst, så må vi sige stop. For der er ikke to veje til frelse. Der er kun én: Jesus.

Mission og erstatningsteologi

Og det er så her, den gode stemning for alvor skal stå sin prøve. For påstår man dét, lyder anklagen fra jødiske teologer hurtigt, at et sådan synspunkt er udtryk for erstatningsteologi.

Når mission og *erstatningsteologi* kædes sammen, skyldes det, at den kristne kirke hævder at have »adgang« til noget, som jødedommen ikke har: Messias. Eller sagt lidt anderledes: Den kristne kirke hævder at have noget, som det jødiske folk har brug for, hvis de vil have fællesskab og fred med Gud - nemlig Jesus af Nazareth, Kristus.

Jesus var selv jøde

Jesus var selv jøde. Han levede et jødisk liv med alt, hvad det indebærer af lovoverholdelse, renhedsforskrifter og pilgrimsvandringer til Jerusalem. Størstedelen af de første Jesus-troende var jøder, og hovedparten af Det Nye Testamente er skrevet af jøder. På intet tidspunkt i disse skrifter kræves det af jøder, at de aflægger sig deres jødiskhed, når de kommer til tro på Jesus. Når der i dag er forbundet store identitetsproblemer for jøder med at komme til tro på Jesus, skyldes det først og fremmest den kulturelle forståelse af, hvem der er jøde, og hvem der *ikke* er det. For at jøden Jesus skulle af-tvinge andre deres jødiskhed, når de kommer til tro på ham, er intet mindre end absurd.

Pave Francis mødtes i juni måned med repræsentanter fra det internationale jødiske samfund for at styrke relationen mellem den katolske kirke og det jødiske samfund. Her ses han i tiden lige inden han blev valgt som pave ved en Hanukah-fejring i Buenos Aires, Argentina.

For der er ikke to veje til frelse. Der er kun én: Jesus.

Når kirken har villet hæve sig over og gøre sig bedre end synagogen på baggrund af Jesus, er det sket på en misforstået baggrund, som har ført uretfærdighed med sig, hvilket vi må gøre opmærksom på, undskylde og bede om tilgivelse for.

Vi vil fortsat proklamere

Men det må ikke få os til at tie om sandheden - at kun i Messias kan Gud kendes fuldt ud. Jesus er den *fulde* åbenbaring af, hvem Gud er. Jesus siger selv, at han er vejen, sandheden og livet, og at ingen kommer til Gud udenom ham. Avi Snyder, leder af Jews for Je-

sus i Europa, har tidligere udtalt sig om denne problemstilling her i avisen: »Da Jesus sagde de ord, var det til jøder. Hvis de ord er sandheden (og det er de), så er tilbageholdelsen af det eneste budskab, som kan bringe frelse, ikke en kærlig eller venlig handling, men det modsatte. Og at tilbageholde budskabet om åndelig frelse fra en person, fordi denne person er jøde, er sandsynligvis den mest antijødiske handling, en kristen kan gøre. Jesus elskede os ikke med en tavs kærlighed.«

Derfor vil vi i Israelsmissionen fortsat frimodigt proklamere Jesus som frelser og herre. Vi vil fortsat insistere på, at alle har brug for Jesus, idet han er den eneste, ved hvem vi kan frelses. Vi vil fortsat hævde, at hvis ikke Jesus er Messias for jøderne, er han heller ikke Kristus for os.

Også selvom det skulle ødelægge den gode stemning.

Oktober '43

En markering af 70-året for danske jødernes flugt til Sverige

Program

LMH - Besat, men engageret for jøderne v/Henrik N. Eriksen

Nettet strammes om de danske jøder v/Bodil F. Skjøtt

Jøder og jøde-kristne i samme båd v/Kai Kjær-Hansen

Et jødisk barns oplevelser fra 1943 v/Tove Udsholt

Perspektiver 70 år efter v/Ole Andersen

Med hilsen fra Abraham Scheradsky

Endvidere:

Sang ved Annie og Ingolf Munch og tre glimt fra 1943

Tid og sted: Søndag d. 22. september, kl 14-17 på Luthersk Missions Højskole i Hillerød

Arrangør: Israelsmissionen, Luthersk Missions Højskole og Ordet & Israel

Ordet & israel

israelsmissionen

FAKTA

Hvad er »erstatningsteologi« og »supersessionisme«?

- Kort fortalt handler erstatningsteologien om, at den kristne kirke har erstattet Israels rolle som Guds udvalgte folk. Det jødiske folk har så at sige haft deres chance, men den greb de ikke, og nu gælder alle Guds løfter så den kristne kirke.
- Supersessionisme kommer af det engelske »supersede«, og bruges om den forståelse, at Den Nye Pagt »overgår« Den Gamle Pagt. Eller sagt med andre ord: Den kristne kirke overgår jødedommen, fordi førstnævnte har en ny pagt med Gud, og derfor er den mosaiske pagt uddateret eller udløbet.

**Kai Kjær-Hansen, formand
for Israelsmissionen**

Når »problemet« er Jesus

I slutningen af maj måned mødtes lederne af jødemissionsorganisationer fra hele verden i St. Chrischona lidt uden for Basel i Schweiz. Kristen zionisme, erstatningsteologi og supersessionisme var nogle af emnerne på dagsordenen. Følgende artikel er Kai Kjær-Hansens indlæg på konferencen i let bearbejdet udgave.

Når der tales om fremtiden for Israels folk i Guds frelsesplan, er det primære udgangspunkt for mig Romerbrevet kapitel 9-11. Udsagnet om, at hele Israel skal blive frelst (11,26), retter sig ikke til kirken som et »nyt Israel«, men til Israels folk. Den »rest«, Paulus taler om (11,5), er de jøder, der tror på Jesus i Paulus' samtid. Spørgsmålet om, hvad fremtiden i øvrigt vil bringe for Israels folk, rejses ganske enkelt ikke af Paulus i disse vigtige kapitler. Spørgsmålet om Israels forhold til Jesus er blevet det altafgørende.

Fremtid og nutid

Nogle mener at kende Guds frem-

Nogle mener at kende Guds fremtid for Israels folk i detaljer og har sat det hele i system. Jeg ved mindre og har ikke i detaljer styr på Guds fremtid. Jeg frabeder mig dog at blive kaldt erstatningsteolog af den grund.

tid for Israels folk i detaljer og har sat det hele i system. Jeg ved mindre og har ikke i detaljer styr på Guds fremtid. Jeg frabeder mig dog at blive kaldt erstatningsteolog af den grund. Samtidig har jeg (med alderen) ikke behov for at forkætre andre, der mener at vide mere end mig. Dog vover jeg for eget vedkommende at sige, at hvis spørgsmålet om Israels fremtid optager en så meget, at det i virkeligheden bliver en erstatning for jødemission i vores egen nutid, så befinder man sig på gyngende grund - uanset hvor rigtige ens tanker om fremtiden for Israel end måtte være.

Opstilles der i en teologisk debat et konkurrenceforhold mellem »Israel« og »Jesus«, så vælger jeg Jesus. Israel frelser ingen.

Opstilles der i en teologisk debat et konkurrenceforhold mellem »Israel« og »Jesus«, så vælger jeg Jesus. Israel frelser ingen. Jesus kan frelse alle. Endvidere finder jeg det uheldigt, når begrebet »supersessionisme« spilles ud som trumfkort i en teologisk debat. I visse sammenhænge synes det at trumfe ethvert andet teologisk argument, selv en ligefrem læsning af en nytestamentlig tekst. Forholdet mellem Israel og kirken er ikke enkelt. Uanset hvad, så skabte Gud ikke en kirke, der alene er forbeholdt ikke-jøder. Alle kirkens misgerninger mod det jødiske folk til trods, så består Guds kirke af jøder og ikke-jøder. Guds kirke er deres fælles »hjem«.

Selv om der blandt missionsledere i den nyere tids jødemission har gjort sig nok så forskellige opfattelser gældende om Israels fremtid, har det samlende punkt for disse dog oftest været, at evangeliet skulle forkyndes for jøder. Med

dette som et indiskutabelt udgangspunkt, har man kunnet leve med uenigheden i synet på Israels fremtid, når det kom til detaljer og systemer. Selv de, der inden for jødemissionens rammer udtrykte sig mest forsigtigt om disse spørgsmål, undertrykte i almindelighed ikke Paulus' ord i Romerbrevet 11,26 om Israels fremtidige frelse som folk. Opfyldelsen af dette håb var for dem knyttet til Israels tro på Jesus. Det, der skulle ske i fremtiden, gav dem trøst og frimodighed i nutiden - især på tidspunkter, hvor de syntes, det stod småt til med resultaterne af deres missionsbestrebelse.

Det terminologiske »magtspil«

Begreber som erstatningsteologi og supersessionisme skal omgås med varsomhed. Mens begreberne ofte tidligere er blevet brugt i en intern kristen diskussion om forholdet mellem Israel og kirken, er der i de senere år sket en drejning. Ofte og oftere bruges ordet supersessionisme også om - og imod - dem, der mener, at jøder har brug for Jesus til frelse.

Den definition, som i dag gives af nogle indflydelsesrige teologer inden for den jødisk-kristne dialog, er meget radikal og har en betydelig gennemslagskraft. Om vi vil det eller ej, så er vi med i et terminologisk »magtspil«, og dette har vidtrækkende teologiske implikationer.

Begreber med en negativ klang

Begreberne erstatningsteologi og supersessionisme har i de fleste missionsammenhænge en negativ klang. Det skyldes, at antisemitisme undertiden er fulgt i kølvandet på erstatningsteologien. Mission til Israel er ofte blevet undsagt og opfattet som nytteløs; Gud har jo totalt slået hånden af det jødiske folk, er færdig med Israel, blev det fejlagtigt hævdet. Og videre: Kirken afhuggede sine jødiske rødder, hvilket gik ud over kirkens kristne identitet og dens billede af Gud, nemlig Israels Gud, som er Jesu Kristi far og vor far. En sådan erstatningsteologi vil vi selvsagt i

Begreberne erstatningsteologi og supersessionisme har i de fleste missionsammenhænge en negativ klang. Det skyldes, at antisemitisme undertiden er fulgt i kølvandet på erstatningsteologien

Den Danske Israelsmission ikke have lod og del i. Vi vil tværtimod bekæmpe sådanne holdninger. Alligevel undgår vi ikke selv at blive kaldt supersessionister af mange af dem, der i dag dominerer den jødisk-kristne dialog.

Når »problemet« er Jesus

Den kendte amerikanske jødiske tænker Jon D. Levenson giver følgende definition: »De første kristne hævdede, at det ikke var en ny Gud, der havde åbenbaret sig for dem, men derimod havde Israels Gud - jødernes Gud - åbenbaret sig mere fuldstændigt, ja definitivt, i ham, som de kristne kaldte 'Jesus Kristus'. Denne påstand om en fuldere åbenbaring er grundlaget for, hvad der er blevet kendt som kristen 'supersessionisme', teologien, der ser den angiveligt nye åbenbaring som noget, der går ud over og overgår den gamle og gør den forældet.«

I denne definition af supersessionisme flytter Levenson fokus fra Israel til Jesus. Her skæres der helt ind til benet af, hvad kristen tro er. Nu drejer det sig om det fundamentale spørgsmål: Hvem var/er Jesus? Hævder man som kristen, at der med Jesus kom noget nyt, en »fuldere« åbenbaring, som har afgørende konsekvenser for jøder såvel som ikke-jøder, stemples man som supersessionist. Og af en sådan stempling går heller ikke Den Danske Israelsmission fri.

Begreberne skal bruges med omtanke

Mens begreberne erstatningsteologi og supersessionisme ofte tidligere blev brugt i en intern kristen diskussion om forholdet mellem Israel og kirken, er der nu sket et skifte. I den jødisk-kristne dialog bruges disse negativt ladede begreber i dag ofte til at karakterisere - og tage afstand fra - det basale nytestamentlige budskab. Jødedom er god nok for jøder. Jøden Jesus behøves ikke. At påstå noget andet er udtryk for supersessionisme, hævdes det.

Vore dages anti-supersessionister begynder altså med en berettiget kritik af kirkens maltraktning af det jødiske folk op gennem tiden. De fortsætter rosværdigt at lægge vægt på kirkens jødiske rødder. Og så hugger de til. Det er ikke længere kun kirkens historie, der er under kritik. Det er også kirkens grundlag - personificeret i jøden Jesus.

Når tingene har udviklet sig sådan, er der al mulig grund til at vi bruger begreberne erstatningsteologi og supersessionisme på en varsom måde. Slynger man om sig med disse begreber kan man let blive taget til indtægt for en holdning, man slet ikke deler. Dette gælder også for messianske jøder. Meget forståeligt har de haft - og har - en kritisk holdning til den kristne kirke på grund af kirkens forsynelser mod det jødiske folk op gennem tiderne. Meget forståeligt har de kritiseret kirkens supersessionisme, når denne ikke gav plads for en fremtid for Israel. Nu er de selv inddraget i det terminologiske - og teologiske - »magtspil«, hvor det, som de selv står for, også betegnes som supersessionisme. Denne udfordring bliver de selvsagt nødt til at forholde sig til.

Det er ikke længere kun kirkens historie, der er under kritik. Det er også kirkens grundlag - personificeret i jøden Jesus.

I slutningen af maj måned mødtes lederne af jødemissionsorganisationer fra hele verden i St. Chrischona i Schweiz. Der blev bl.a. debatteret emner som »kristen zionisme«, »erstatningsteologi« og »supersessionisme«.

Immanuelkirken - vendt ud imod verden (2. del)

Mette Lysholm Hornstrup,
volontør ved Immanuelkirken

I forlængelse af artiklen om Immanuelkirkens udadvendte profil i sidste nummer af avisen følger nu en artikel om diakonens arbejde med at række ud til folk.

Vi er her for alle

En ting er at præsentere kirken og den kristne tro for et par eller en gruppe til »Open Church« (Åben Kirke) - noget andet er at opbygge længerevarende relationer til folk, som ikke er en del af kirken. Immanuelkirkens diakon, Sari-Johanna Kuittilo, bruger meget af sin arbejdstid på at skabe og vedligeholde relationer - både til folk inden for og uden for menigheden samt at tage sig af folk, som har brug for rådgivning og anden hjælp. Som hun selv siger: »Vi er her for alle - ikke kun for folk inden for menigheden«. Sari-Johanna (43) kommer fra Finland og er uddannet diakon og arbejdsmiljøkonsulent. Hun kom til Immanuelkirken for omkring 6 år siden - dog afbrudt af ophold i Finland pga. visumproblemer.

At skabe relationer og følges med folk

Ifølge Sari-Johanna kan formålet med at skabe kontakt til folk uden for kirken være to ting:

For det første at de får en relation til en kristen person, og hvis de tager hende helt ind i deres liv, kan hun også være åben omkring sin tro. Det afgørende er imidlertid at blive venner, og at de får en fornemmelse af en kristen person gennem venskabet. »At vise Guds kærligheden gennem dem, vi er«, som Sari-Johanna udtrykker det.

For det andet kan formålet være at følges med dem i en periode af deres liv. Sari-Johanna pointerer, at det mere handler om at følges, end at vi er deres hjælpere, og de er dem, der har brug for hjælp. Nogen har brug for rådgivning - andre har blot behov for relationen, og at man vil bruge tid på dem. »Det er en lang proces at følges med folk«, tilføjer Sari-Johanna.

Give og modtage

Ifølge diakonen var typisk missionsarbejde før i tiden, at missionærer rejste ud og »åbnede kufferten« og udelukkende gav. Hun fortsætter: »Det er Guds vilje, at vi både giver og modtager. Han sender ikke bare nogen mennesker til at give og nogen til at modtage. Jeg får så meget fra dem, jeg har kontakt med.«

Kontakterne får Sari-Johanna på forskellige måder: nogle folk henvender sig selv til kirken via hjem-

Der foregår meget udadrettet arbejde i Immanuelkirken i Jaffo - Sari-Johanne (øverst th.) er kirkens diakon og har som sådan meget kontakt til mennesker, som ikke har deres daglige gang i kirken.

... det er vigtigt at give dem tid og at vise, vi er interesserede, ligesom Gud er det i os.

mesiden, andre opsøger specifikt en diakon/socialarbejder, mens mange andre kontakter skabes ved »mund-til-mund-metoden«, eller fordi hun gennem én person får kontakt med dennes familie og venner. »Det sker bare - så er man forbundet«, fortæller Sari-Johanna og understreger: »Det kræver anstrengelse og tid - det er vigtigt at give dem tid og at vise, vi er interesserede, ligesom Gud er det i os«. Sari-Johanna bruger således også tid på at ringe rundt til folk for fortsat at vise interesse

og vedligeholde kontakten. »I denne kultur handler det mest om at være sammen - det er så vigtigt for dem, at du viser, at du vil dem, hvorimod man i Finland altid mødes om noget.«

Negative opfattelser af kristne

Sari-Johannas erfaring er, at folk lukker af, hvis du starter med at fortælle, at du er kristen, da mange jøder - og andre - har negative opfattelser af og negative erfaringer med kristne. »De er lukkede over for kristendom, men relationen kan gøre dem åbne for at lytte.« Som Sari-Johanna selv siger det, forsøger Juan at nedbryde folks negative tanker om kirke og kristendom gennem sine præsentationer til par og grupper til »Open Church« (Åben Kirke), mens Sari-Johanna gør det én til én. »Vi vil gerne vise dem noget andet end

det, de tænker om kristne. Vi vil vise dem virkeligheden - at vi ikke er imod dem«, forklarer hun.

Diakoni indadtil i menigheden

Diakoni kommer fra græsk og betyder »at tjene« - særligt de fattige og svage, men ikke kun dem, pointerer Sari-Johanna og fortsætter om arbejdet med folk inden for menigheden: »Vi prædiker omsorg, og så må vi også vise det i praksis«. Hun opfordrer til at behandle alle i menigheden som om, de er en del af en stor familie. Og det er ikke kun diakonens job - hele menigheden må have omsorg for hinanden, men det er vigtigt at have en diakon, som har tid til at organisere og sætte fokus på denne del af kirkens arbejde, så mennesker ikke bliver glemt.

Jøden Jesus og jødisk identitet

David Serner, formand for IU og kommende præst i Den Danske Kirke i Jeruslaem

I slutningen af juni måned var jeg en tur i Norge til en konference for Jesus-troende jøder arrangeret af en gruppe kaldet Helsinki Consultation. Min deltagelse var et led i mine forberedelser til at skulle være dansk præst i Jerusalem fra januar næste år.

Konferencen gav mig mulighed for at møde nogle af de mennesker fra den messianske bevægelse, som Israelsmissionen har en histo-

rie med, og den gav mig anledning til at få et dybere kendskab til de problemstillinger den messianske bevægelse kæmper med. Konferencen bestod af en broget skare af mennesker - ligesom den messianske bevægelse gør det. Der var medlemmer af jesuitterordenen over græsk-ortodokse munke til Mark Kinzer, der er en del af Hashivenu-gruppen - en bevægelse der arbejder for »moden messiansk jødedom« gennem »et autentisk jødisk liv i grundlæggende overensstemmelse med jødisk tradition« (les mere på hashivenu.org). Alle deltagerne på konferencen var Jesus-troende, og det store spørgsmål til debat var, hvordan denne tro kan kombineres med en grundlæggende jødisk identitet. Netop denne identitetsproblematik blev meget tydelig for mig i løbet af konferencen. Den massive overbevisning af at være det udvalgte folk og ophøjelsen af Toraen var udgangspunktet for samtalen og alt blev vejet op imod den forudsætning; det var svært at betvivle udvælgelsen og vigtighe-

den af Toraen uden at komme i stærk modvind. Det var også lærerigt at følge hvordan deres dialog foregik. Den var utroligt respektfuld, når man tænker på, hvor forskellige deres teologiske ståsteder var. Hvad vil det sige at tro? Hvad vil det sige at være jøde? Hvordan skal jeg leve mit liv? Det er ikke små og ubetydelige spørgsmål, men alt foregik i respekt for den enkelte. Hvilket giver håb for fremtidig dialog. At forstå den jødiske identitet og tankegang bedre, hjælper mig til

at forstå, hvad det er for en udfordring jøden Jesus er for dem. Og det hjælper - forhåbentligt - til at kunne møde messianske jøder i øjenhøjde i en samtale om, hvem Jesus er og hvilke konsekvenser han må få - uagtet den rolle jødisk tradition ellers har for forståelsen af deres jødiske identitet.

Nyheder - Bibelens troværdighed - arkæologisk sidelys

Bliv abonnent på bladet TEL

... og kom et spadestik dybere i den bibelske verden!

Introduktionstilbud:
Indmelder du dig inden d. 10. august, får du 2 numre for 40 kr.
Herefter er prisen for medlemskab 185,- kr/år (135,- kr for unge under 26 år).

Netop nu!

tilbud 40 kr

Se mere på • www.bibelskarkaeologi.dk eller skriv til • hh@bibelskarkaeologi.dk

Bibelske rejser 2013

Israel - klassisk rundr.	4.9, 10 dg.
Italien - Rom & Assisi	14.9, 9 dg.
Tyrkiet - et bibelsk land	16.9, 10 dg.
Grækenland	3.10, 10 dg.
Israel - rundrejse	11.10, 9 dg.
Israel - klassisk rundr.	12.10, 9 dg.
Israel - klassisk rundr.	12.10, 10 dg.
Israel - efterårsrejse	25.10, 10 dg.

Læs mere om rejserne i kataloget

Rejs selv: Køb flybillet på felixrejser.dk

felix rejser.dk

75 92 20 22 • fxr@felixrejser.dk

»At de alle må være ét«

✧ Sandra Fjeldsgård Dusterud, volontør ved Immanuelkirken i Jaffo for Den Norske Israelsmission

En ting er at lære om sammenhold. En anden er faktisk at udføre det i praksis. I foråret inviterede FCSI - den israelske pendant til KFS - jødiske og palæstinensiske studerende til fællesskab på tværs af nationale og kulturelle skel.

Konferencen foregik over tre dage med omkring 130 deltagere. Blandt dem var fem fra

Unge Voksne-gruppen i Immanuelkirken i Jaffo. Temaet for konferencen var »At kende og elske de andre« - et tema, som naturligvis får en ekstra stor betydning, når man tager den situation, som befolkningen i Israel befinder sig i, in mente.

»At de alle må være ét«

Et bibelvers, som var centralt på konferencen, var 1. Peters Brev 4,8: »Først og fremmest skal I holde fast ved den indbyrdes kærlighed, for kærlighed skjuler mange synder«. Og netop den indbyrdes kærlighed blev stikordet for det, som foregik. De studerende blev udfordret til at holde fælles møder for jøder og arabere rundt omkring på universiteterne og ikke begrænse fællesskabet på tværs til denne ene weekend. Denne opfordring blev relateret til det, Jesus siger i Johannesevangeliet 17,21: »At de alle må være ét, ligesom du,

fader, i mig og jeg i dig, at de også må være i os, for at verden skal tro, at du har udsendt mig«. Ud over undervisningen blev der også tid til meget bøn og lovsang. Alle sangene var på både arabisk og hebraisk, mens andre var på engelsk. Alt, der foregik, blev enten oversat til hebraisk eller arabisk. Det var tydeligt, at arrangørerne gjorde sig umage, for at alle skulle føle sig lige velkomne. I løbet af dagene var der også forskellige aktiviteter, som skulle styrke fællesskabet, fx idrætsaktiviteter, gruppearbejde, quizzet og dans! Fritiden gav også gode muligheder for at lære hinanden at kende og bare være sociale.

Personlige møder

Nogle af de studerende delte deres vidnesbyrd i løbet af weekenden. Det gjorde indtryk at høre forskellige historier om, hvordan Jesus havde løftet de

unge mennesker ud af tilsyneladende håbløse situationer. En ung araber fortalte om, hvordan Jesus havde reddet hele familien fra en voldelig far, og denne persons største ønske var nu, at faderen også måtte møde Jesus. For mange af deltagerne var disse personlige møder og de forskellige aktiviteter mindst lige så vigtige som selve undervisningen. En ting er at lære om sammenhold - en anden er at gennemføre det. På fodboldbanen eller i orienteringsløbet spiller det pludselig ingen rolle, hvor man kommer fra eller hvilket sprog, man taler. Sådant er det også i forhold til Gud - et forhold, som weekenden blev et godt eksempel på. Det blev til

mange gode møder mennesker imellem, og fokus var mere på det, der samlede frem for det, der adskiller.

En af de studerende fra Immanuelkirken var rigtig glad for at være med på konferencen. Han trækker den fredelige atmosfære frem, som noget af det, der gjorde størst indtryk. »Det var specielt at møde så mange nye, spændende mennesker med totalt forskellig baggrund, som alle alligevel er bundet sammen af Jesus«.

Lad os fortsætte med at bede for det gode og vigtige arbejde FCSI gør og for, at de studerende må få frimodighed til at mødes på tværs af kulturer.

Update fra studenterarbejdet

Rasha, studentersekretær i den arabisktalende del af studenterarbejdet skriver: - Vi begyndte året med at lave film som en måde at dele evangeliet. Den første film vi lavede, fik ikke så god respons, men vi har efterfølgende produceret en film, som også indeholder et spørgeskema. Den kan vi bruge i arbejdet med at sprede evangeliet via laptops og tablets på studiestederne. Før vi begyndte på kampagnen, som filmen er en del af, havde vi en konference, hvor ca. 25 studerende deltog og fik undervisning i, hvordan man kan dele evangeliet.

I løbet af 14 dage fik vi kontakter på omkring 10 personer, som gerne ville høre mere, og der var omkring 900 der så filmen.

I må gerne bede for følgende:

1) De personer som vil skal kontakte på baggrund af kampagnen.

- 2) At flere studerende må tilslutte sig kampagnen.
- 3) At flere må se filmen og udfylde spørgeskemaet.

Zvi, som har været studentersekretær for den hebraisktalende del af arbejdet, har sagt sit job op fra slutningen af juli måned. Vær gerne med til at bede for bestyrelsen i studenterarbejdet, som skal finde en ny til jobbet.

I slutningen af august måned sender vi **Signe Thorup** og **Conrad Elmelund** til Immanuelkirken som volontører. De skal ud over arbejdet ved kirken også engagere sig i studenterarbejdet - primært ved universitetet i Tel Aviv. Der vil være forbønsgudstjenester for dem begge søndag den 11. august. For Signe vil det ske i Silkeborg Oasekirke kl. 10.30 og for Conrad i Hillerød Kirke kl. 10.

Rasha og Rani

Zvi

Signe Thorup

Conrad Elmelund

Fremtidens Israelsmission?

Når Israelsmissionen holder studiedag 30. august 2013 på TORVET i Århus, vil det være med fokus på Israelsmissionens vision, og hvordan de næste 5 års arbejde skal forme sig. Dagen vil blive ledt af konsulent Bent Jakobsen, og IU vil naturligvis også være med til at præge de diskussioner og arbejdsprocesser, som dagen vil være fuld af.

Vi ønsker at nå jøder med evangeliet om Jesus som deres

Messias, og på studiedagen skal vi finde ud af, hvordan det skal se ud i fremtiden.

Vil du sætte dit fingeraftryk på fremtidens Israelsmission, har du en holdning til, hvor vi skal styre hen i de næste 5 år, eller er du bare nysgerrig? Så kom og vær med til at debattere, tænke nyt og lave visioner den 30. august, og gør fremtiden spændende for Israelsmissionen!

www.ung.israel.dk

Kom til studiedag 2013

og vær med til at udforme Israelsmissionens vision frem mod 2016! Sammen kan vi udforme en stærk vision for, hvordan vi rækker evangeliet tilbage til det jødiske folk.

Tid: 31. august kl. 15.30-20.00

Sted: TORVET, Katrinebjergvej 75, 8200 Aarhus N

Tilmelding: kontor@israel.dk (af hensyn til spisning)

Pris: Gratis

Vi glæder os til at se dig!

israelsmissionen

UOLONTØR I 2014?

Overvejer du at rejse ud i 2014? Så tjek vores hjemmeside ung.israel.dk/volontoer og se, hvordan du kan rejse med IU. Vil du vide mere, så send en mail til iu@israel.dk eller ring på 5195 3209.

STØT IU

Den bedste måde at støtte IU på er ved at blive medlem. Det koster 75 kr. om året og giver os mulighed for at søge støtte gennem tipsmidlerne. Bliv medlem på vores hjemmeside ung.israel.dk.

MISSION-NET 2013

IU vil være til stede med en stand på Mission-Net konferencen, som foregår i Offenburg, Tyskland, 28/12-2013 til 2/1-2014. I samarbejde med vores europæiske samarbejdspartnere vil vi gøre de 2500 unge, som kommer, opmærksomme på mission til det jødiske folk.

FALL FUEL 2013

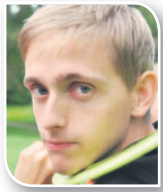
I år vil IU's efterårslejr, Fall Fuel, foregå i Århus 25-27. oktober. Sæt weekenden i din kalender nu, og vær med til en weekend præget af Israel, godt fællesskab og god undervisning!

KORT NYT
- NEWS FROM IU

PÅ REJSE MED GUD

*Peter Kobbersmed
kommunikationsmedarbejder*

Anders Overgaard vendte i slutningen af maj hjem til Danmark. Han tog i februar af sted som Missionspilot, og opholdet i Israel blev kulminationen på et skelsættende år i Anders' liv.

»Jeg havde ikke regnet med at sidde her i dag, og have oplevet de ting jeg har oplevet« fortæller Anders. Han ser tilbage på et begivenhedsrigt år, hvor han har oplevet, at Guds planer og vores kalendere ikke altid er synkroniseret. For Anders gik

turen forbi Børkop Højskole: »Jeg havde jo aldrig nogensinde troet, at jeg skulle gå på Børkop. Jeg har haft ret mange fordomme om det sted. Det var ikke mig. Det der med Jesus var fint nok, men jeg havde ikke rigtig lyst til at snakke om det«.

Men Anders' fordomme blev gjort til skamme, og højskoleopholdet blev startskuddet til et begivenhedsrigt år: »Fra den første dag på Børkop oplevede jeg bare, at det var Gud, som havde kastet mig ind der. Det har simpelthen givet mig så meget åndeligt«.

Mission i øjenhøjde

I Israel oplevede Anders endnu engang, at Gud er større end menneskelige begrænsninger og bekymringer. »Gadmission havde jeg aldrig troet, at jeg skulle gøre, og den første dag vi var ude med Jews for Jesus var også forførelig. Men dagen efter var det bare Så fantastisk, og jeg havde sådan en ro. Man skulle bare dele bud-

skabet og det var helt vildt fedt, at opleve den glæde man fik ved det« siger Anders og tilføjer: »Jeg har fundet ud af, at Gud kan bruge mig, og han vil bruge mig i sin mission til verden«.

De mange indtryk og oplevelser har givet Anders en forkærlighed for et land, hvor konflikter og uenigheder ellers trækker overskrifterne: »Det har givet mig en kæmpe brand for Israel. Jeg er godt nok ikke færdig med det land. Jeg overvejer at flytte derned, når jeg har taget min uddannelse. Jeg elsker bare Jerusalem, og jeg må bare tilbage igen«.

Evangelium og backpacks

Anders føler at han har fået nogle konkrete redskaber til hvordan han skal møde mennesker i Danmark: »Jeg lærte hos Jews for Jesus at fortælle evangeliet og fortælle

hvad jeg tror på, og det er det jeg tænker jeg skal have ud, når jeg er på gaden. Nu har jeg været med til gademission i Vejle og det var bare mega fedt at kunne tage sine erfaringer med hjem«.

Selvom Anders er færdig som Missionspilot, er han langt fra færdig med at fortælle evangeliet: »Jeg har fået en brand for at skulle rundt med budskabet i Danmark. Her i sommerferien har jeg snak-

ket med en kammerat om at pakke vores backpacks og tage af sted i to uger og snakke om Jesus«.

Efter sommerferien håber Anders, at han kan starte på Diakonhøjskolen. Med mindre Gud har andre planer.

DAVID – DEN RETFÆRDIGE TJENER

*Poul Kristensen,
ungdomssekretær*

David var ikke det mest oplagte valg som konge for Israel. Han var den yngste i en stor søskendeflok, som boede i en lille afsides by, Betlehem, og var af en anden slægt end Kong Saul. Han var med andre ord ikke den, de fleste havde valgt til at lede Israel!

Men David havde det, som Gud så efter - nemlig et hjerte, som ønskede at tjene ham. Han var fast besluttet på at se verden ud fra Guds perspektiv i stedet for hans eget, og det gav ham mod til at stille op, når andre ikke turde.

Da Goliat hånedes Sauls soldater, var det David, som var en dreng på det tidspunkt, som skaffede Israel oprejsning - ikke fordi David var større og stærkere end Goliat, men fordi han stolede på, at det var Guds vilje.

På samme måde skånedes David to gange Sauls liv, da han forsøgte at slå David ihjel. David ønskede ikke at hævne sig, for Saul var den, Herren havde salvet til at lede sit folk. Selvom Saul gjorde ondt mod David, gengældte han det ikke. Han ønskede at gøre, hvad der var rigtigt i Guds øjne.

Men også David faldt på et tidspunkt. Han tog en anden mands kone, Batsjeba, og slog ham ihjel. Men forskellen mellem Saul og David var, at hvor Saul forhærdede sig og forsøgte at skjule sin synd, så gik David til Gud og søgte genoprejsning.

Når David senere omtales i Bibelen, er han modellen for, hvordan en retfærdig konge skal være. Det

er han ikke, fordi han var pletfri eller overmenneskelig, men fordi han ønskede at tjene Herren af et oprigtigt hjerte, og fordi han gik til Gud med sine fejltrin.

På denne måde kan David være et forbillede for os, der ønsker at være Herrens tjenere i dag. Vi må stræbe efter at gøre, hvad der er retfærdigt i Guds øjne - ikke for at fortjene noget hos ham, for vi har allerede alt, men fordi det er godt! Og når vi træder forkert, må vi gå til ham og søge genoprettelse,

ligesom David, og vide, at det er fra fællesskabet med ham, at vores tjeneste udspringer!

NYTTIGE INFORMATIONER

Israelsmissionens Unge
Torvet, Katrinebjergvej 75,
8200 Aarhus N
Tlf. 7356 1270 | <http://ung.israel.dk>

Ungdomssekretær: Poul Kristensen
UNGE@israel.dk | Tlf. 3029 2075
Volontørkoordinator Lise Søndergaard | IU@israel.dk
IU-formand: Peter Bach Nikolajsen | peterbach30@hotmail.com
Kommunikationsmedarbejder: Peter Kobbersmed

Kaptajn for Missionspiloter i DK:
Kent Bech Rasmussen | missionspiloter@israel.dk
Eventkoordinator: Peder Ravn | EVENT@israel.dk
Projekter: Meet The People | Musalaha
Studentarbejde i KFS/IFES | Jews For Jesus
Giv en gave til IU på konto: 9743 0016529907

